

[Inger Harms]

tilknytning til arbejdsmarkedet er på én gang deres vigtigste forudsætning for at forsørge deres børn og samtidig den væsentligste hindring for, at de kan få den tid til samvær med deres børn, der kan sikre børnenes sociale kontakter og udvikling. Men lige så vigtigt er det for kvindens ligestilling på arbejdsmarkedet, at noget sådant bliver gennemført.

Socialistisk folkeparti går ind for en 6 timers arbejdsdag med lønkompensation af mange forskellige grunde, men også her spiller hensynet til børnene, familiens trivsel og kvindens ligestilling en stor rolle. Vi har den principielle opfattelse i SF, at en nedsættelse af arbejdstiden skal ske efter forhandling mellem arbejdsmarkedets parter. Vi mener også i SF, at de krav, der skal forhandles ved overenskomstforhandlingerne, skal komme fra organisationerne.

Når det er sagt, må vi sige, at når nu forslaget er kommet frem, vil vi selvfølgelig opfordre de faglige organisationer til at stille krav om en væsentlig nedsættelse af den daglige arbejdstid. Dette gælder for ansatte inden for både stat, amter og kommuner og på det private arbejdsmarked.

Det er interessant, hvad ministeren vil sige til dette forslag, ikke mindst fordi regeringen selv i tiltrædelseserklæringen og i oversigten over, hvad der ville komme af forslag fra regeringen, opererer med en nedsættelse af arbejdstiden. Det vil sige, at man må formode, at ministeren vil arbejde for, at finansministeren forhandler nedsættelse af arbejdstiden med organisationerne ved de kommende overenskomstforhandlinger, og endda vil være meget velvilligt indstillet.

Dohrmann (FP):

Også vores ordfører er optaget af vigtigere ting end dette forslag, oven i købet noget, som går i den stik modsatte retning, nemlig at sørge for, at vi får nogle bedre forhold bl. a. på arbejdsmarkedet, således at vi kan få nogle flere i beskæftigelse og slippe for at optage de enorme udlandslån, vi gør for øjeblikket.

Jeg vil gerne principielt om forslaget sige, at vi på ingen måde kan støtte det. Jeg er ikke overrasket over, at VS fremsætter et sådant forslag, det har vi jo set før. Jeg er mere foruroliget over, at socialministeren, et med-

lem af regeringen, kan stå her og faktisk give udtryk for, at de tanker, der ligger bag dette forslag er ham meget sympatiske. Jeg synes nok, at den socialdemokratiske regering efterhånden må kunne indse, at man skal til at tænke i lidt andre baner, og at tiden ikke er inde til at give store gyldne løfter.

Når man nu foreslår barselorlov ikke alene for moderen, men også for faderen – og bedsteforældrene, onkler og tanter kommer vel siden hen – kan jeg ikke lade være med at tænke på noget, jeg fik fortalt engang af en ældre mand, som havde oplevet, dengang de polske roearbejdere kom til Danmark. Nu er der ingen, der må vildledes til at tro, at jeg ønsker, forholdene skal være således, men han fortalte, at i nogle tilfælde lagde disse mødre, der skulle føde, sig ned mellem roerækkerne, så gik der et par timer og så rejste de sig op og hakkede videre. Jeg synes nok, man skal være meget forsigtig med ikke at hoppe over i den anden grøft og simpelt hen forgylde folk både det ene og det andet sted, fordi man åbenbart mener, at der ligger nogle stemmer i det. For det første har vi ikke råd til det, og vi mener heller ikke, det er sundt, at folk sikres på alle leder og kanter. At få børn er efter vores opfattelse en privat sag, og kommer man ud i vanskeligheder, kan man henvende sig på bistandskontoret.

Men dette forslag indeholder en ting mere. Det er helt klart en favorisering af de offentligt ansatte. Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne: hvad med landmandskonen, købmanskonen og alle de andre private erhvervsdrivende? Hvor kommer de ind i billedet? Eller tænker man kun på de offentligt ansatte?

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Tankerne om arbejdsfrihed i forbindelse med børns sygdom er jo ikke nye. De blev fremsat sidst her i tinget i 1980. Forslagsstillerne nævner i bemærkningerne, at det er et problem for udearbejdende forældre med børnepasning under barnets sygdom, og så langt er vi enige.

Ved overenskomstforhandlingerne opnåedes for hele LO-området ret til frihed med fuld løn på barnets første sygedag, og skal denne frihed udvides, må spørgsmålet be-